

DZIENNIK URZĘDOWY
Wojewódzkiej Rady Narodowej
W KOSZALINIE

Koszalin, dnia 8 sierpnia 1960 r.

Nr 9

Poz. 28-30

T r e ś ć

Przepisy obowiązujące

Poz. 28
Zarządzenie porządkowe Nr 2 Dyrektora Koszalińskiego Urzędu Morskiego z dnia 15. IV. 1960 r. w sprawie postępowania w przypadkach napotkania niebezpieczeństw nawigacyjnych w żegludze morskiej.

- 29) Zarządzenie Nr 213 Ministra Żeglugi z dnia 20. X. 1954 r. w sprawie niebezpieczeństw nawigacyjnych napotykanich przez statki morskie. *Kono*
- 30) Zarządzenie porządkowe Nr 3 Dyrektora Koszalińskiego Urzędu Morskiego z dnia 12. V. 1960 r. w sprawie ochrony umocnień brzegowych, wydm nadmorskich i zalesień ochronnych w nadbrzeżnym pasie technicznym. *Michore*

Poz. 28

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE Nr 2
Dyrektora Koszalińskiego Urzędu Morskiego
z dnia 15 kwietnia 1960 r.

w sprawie postępowania w przypadkach napotkania niebezpieczeństw nawigacyjnych w żegludze morskiej.

Na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 1, art. 7 i art. 10 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35) oraz § 3 ust. 2 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 21. III. 1955 r. w sprawie utworzenia, organizacji i właściwości miejscowej urzędów morskich (MP Nr 63 poz. 749 w brzmieniu obowiązującym), zarządza się, co następuje:

§ 1. Kierownik każdego statku, jeżeli napotyka niebezpieczeństwo nawigacyjne w żegludze morskiej, obowiązany jest ściśle przestrzegać postanowień zarządzenia Nr 213 Ministra Żeglugi z dnia 20 października 1954 r. w sprawie niebezpieczeństw nawigacyjnych napotykanich przez statki morskie.

§ 2. Kto wykracza przeciwko postanowieniom niniejszego zarządzenia podlega karze aresztu do jednego miesiąca lub karze grzywny do 3.000 zł.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

DYREKTOR
Koszalińskiego Urzędu Morskiego
J. Gruszczyński

Poz. 29

ZARZĄDZENIE Nr 213 MINISTRA ŻEGLUGI
z dnia 20 października 1954 r.

w sprawie niebezpieczeństw nawigacyjnych, napotykanich przez statki morskie.

W celu zapobiegania nieszczęśliwym wypadkom oraz uszkodzeniu statku lub sprzętu, z powodu niebezpieczeństw nawigacyjnych napotykanich przez statki morskie, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Niebezpieczeństwami nawigacyjnymi, w rozumieniu niniejszego zarządzenia, są:

- 1) góry lodowe, pola lodowe, gruba kora, oraz inne postacie lodu, stanowiące niebezpieczeństwo dla nawigacji,
- 2) pływające wraki, opuszczone statki lub inne przedmioty pływające stanowiące niebezpieczeństwo dla nawigacji,
- 3) miny pływające na powierzchni morza,
- 4) inne miny, torpedy, bomby głębinowe, chemiczne środki bojowe, amunicja, materiały wybuchowe oraz inne niebezpieczne materiały wojskowe, znajdujące się poza oznaczonymi wysypiskami,

- 5) wraki, skały, mielizny oraz inne podwodne dotychczas nie oznaczone niebezpieczeństwa nawigacyjne,
- 6) sztormy cykloniczne, huragany, tajfuny, cyklony oraz wiatry sztormowe o charakterze cyklonicznym,
- 7) znaki nawigacyjne (latarnie morskie, latarniowce, pławy, stawy itp.), nie spełniające swego zadania lub nie znajdujące się na wyznaczonych pozycjach.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze ma zastosowanie na pełnych morzach oraz innych wodach, uczęszczanych przez statki morskie.

§ 3.

1. Kierownik każdego statku, w wypadku napotkania któregośkolwiek z niebezpieczeństw nawigacyjnych, wymienionych w § 1, zobowiązany jest podać natychmiast to do wiadomości wszystkich statków, znajdujących się w pobliżu oraz zawiadomić o tym najbliższy punkt na lądzie, z żądaniem przekazania wiadomości właściwym władzom.
2. Wiadomości, o których mowa w pkt. 1 niniejszego paragrafu, powinny być przekazywane przy użyciu wszelkich środków sygnałowych będących w dyspozycji kierownika statku.
Przekazywanie tych wiadomości, jest wolne od opłat.
3. Wszelkie wiadomości, przesyłane na podstawie przepisów niniejszego zarządzenia, powinny być poprzedzane:
— w radiotelegrafii sygnałem ostrzegawczym, składającym się z trzykrotnie powtarzanej grupy TTT, nadanej z należyтым oddzieleniem liter każdej grupy i grup między sobą,
— w radiotelefonii sygnałem ostrzegawczym, składającym się z trzykrotnie powtórnego wyrazu „SEKIURITE”. Bezpośrednio po sygnale ostrzegawczym, należy podać określenie niebezpieczeństwa, np.: lód, mina, cyklon, nawigacja itp.
Sygnały określone w pkt. 3 niniejszego paragrafu, nadaje się przed wywołaniem.
4. Wiadomości o niebezpieczeństwach nawigacyjnych, nadaje się na częstotliwości 500 kc/sek., 2182 kc/sek. lub na fali wywoławczej używanej przez inny statek.
5. Wszelkie stacje które usłyszą sygnał ostrzegawczy, powinny pozostać przy nasłuchu na częstotliwości, na której nadano powyższy sygnał aż do czasu upewnienia się, że zawiadomienie ich nie dotyczy. Ponadto, powinny one wstrzymać się od jakiegokolwiek nadawania, któreby mogło zakłócić nadawanie zawiadomienia.

§ 4.

W wypadku trudności przy nadawaniu wiadomości o niebezpieczeństwie nawigacyjnym drogą radiową, kierownik statku zobowiązany jest do użycia innych środków sygnałowych (sygnalizacja flagami, świetlna, dźwiękowa, semaforowa), aż do bezpośredniego przekazania takiej wiadomości innemu statkowi, z żądaniem jej rozpowszechnienia.